

Արջուց և առիւծուց յորս ինչ վայրագ խոյացելոց,
Փութացեալ այրքան զընկեր մոլին յընթացսն արշաւասոյր .
Ըզգրունսըն խորտակէն , և ով սարսուռ , ով ապշութիւն ,
Արիւնրուուշտ մօտ դիական աշաց իւրեանց անդ երեկ
կին ոմն արիւնաթոր և 'ի ցնորիցըն բանդագուշ :
« Այս , ճիւակը գազանասիրտ , իմ է որդի սա ճըշմարիտ .
Դուք ըզձեռու իմ , ասէ , յարիւն նորին թամթաւեցէք .
կերայք օն առ մի նուռագ տատ և ըզմայրն ընդ որդեկին .
Մի երկիւղ ձեղ , չըլինիք քան զիս բնութեան ապախտաւորք .
Քանի արհաւերք աշացս իմոց զի ցամափիք .
Զեզ , ով վազերք , սոյնգունակ խրախճանութեանց հասոյիթք 'ի ճահ » :
Զոյդ բանիցըն մոլեկան՝ զոր դանդաշէր նա 'ի շըրթանց՝
Հար մըլսեաց պողովատիկ ըզսուրն 'ի սիրտ իւր յանկարծոյն :
Յայն տեսիլ ճիւազացըն պակուցեալ հիազարհուր ,
ի փախուստ խուճապական աճապարեն տագնապափայթ ,
Անժբափիրհք առ գամ մի ևս հայել 'ի տունն աղետաւոր .
Կարծեալ իմն այնպէս թէ յանձինըս տեղայցէ հուր 'ի յերկնուստ .
Եւ ժողովուրդն յարհաւրաց բաղդին հարեալ զահի մեծի
Զեռնամքարձ 'ի խընդիր մահու զերկինս ողոքէին :

Թարգմ. Հ***

Զ.Ա.ՊԵԼ

Զապէլ՝ մինչզեռ տըղայ փոքրիկ ,
Աղքասաներոն կոտ տար հացիկ ,
Մուրացկանին ճամբոն վերաց ,
Նա սիրտ կոտ տար՝ որ դիմանայ .
« Քուկին արցունք պիտի դադրին
« Վասն արտասուաց Մարիամ կուսին :
« Սըրտանց սիրէ զՄարիամ կոյս ,
« Նա չի թողուր ըզքեզ անցյս » :

Մօտի գեղին տըւարածին .
Նա միշտ կ'ասէր , ազք խընդապին .
« Բարի զործերդ միշտ ջըրին դէմ՝
« Հեղեղներէն վեր՝ պիտ' ենեն ,
« Ազօթասէր , բարի հովուին
« Ոչսարք պիտի ծըլին ծաղիլին :
« Սըրտանց սիրէ զՄարիամ կոյս ,
« Նա չի թողուր ըզքեզ անցյս » :

Նա՝ խաշնարած մի աղջրկան
« Արի , ասաց , մեք միաբան
« Մունըր դընէնք խոտին վերան ,
« Ասէնք կուսին սուրբ վարդարան :

« Աստուածամայր մեր դիմաց
« Երկնքին գուրը կ'անէ բաց :
« Սըրտանց սիրենք ըզՄարիամ կոյս ,
« Նա չի թողուր գատարկ մեր յոյս » :

Օր մի թողլով շըներն և հօտ
Նոյն և մախաղը գեղին մօտ ,
Նա միս մինակ առաջ ըընաց
Կըննոյն ներքեւ . տեսաւ դիմաց
Կոյսն Մարիամ կայնած շխառակ .
Այն ինչ օր էր , այն ինչ մեծ փառք ,
Սիրենք սըրտանց ըզՄարիամ կոյս ,
Նա չի թողուր գատարկ մեր յոյս :

Կոյսն երեցաւ յոյժ փառաւոր ,
Խնչպէս Յիսուս լերին Թափօր ,
Զախին ըընած բոք փղոսկրի ,
Ալ ձեռքը կար մի իլ սոկի :
Զապէլի սիրու թունդ երսած ,
Երկըրպագեց կուսին դիմաց :
Սըրտանց սիրենք ըզՄարիամ կոյս
Նա չի թողուր ըզմեզ անցյս :

ԼԱՅԱՄԲՈԴԻ